

Féltékenységi dráma a Berli-ni-köruton

Lugos József péksegéd szerdán este revolverrel rálőtt különváltan élő feleségére, majd öngyilkosságot akart elkövetni

(A Délmagyarország munkatársától.) Véres féltékenységi dráma játszódott le szerdán este a Berli-ni-köruton. A járőrelők nyolc óra tájban hangos dörrenésre lettek figyelmesek, azután éles sikoltás hallatszott. Amikor a lövés irányában szaladtak, azt látták, hogy egy férfi revolvert tart a halántékához, de nem süthette el a fegyvert, mert valaki odaugrott és kiütötte a kezéből.

A földön, a férfi előtt egy véres, jajveszékelt nő feküdt. A férfi, akinek kezéből kiütötték a revolvert, elszaladt. A nőt a mentők bevitték a kórházba. Ott megállapították, hogy egy lövés érte az állán. A golyó lecsuszott és a vállán is megbesitette, meglehetősen súlyosan.

A nő magához térve elmondotta, hogy férje, **Lugos József** 36 éves sütősegéd követte el ellene a merényletet, amikor munkahelyéről hazafelé tartott a Berli-ni-körut 19. szám alatti lakására.

A rendőrség **Lugos Józsefet** nemsokkal ké-

sőbb elfogta szállásán, **Schütz** pékmesternél, ahol éppen lefekvéshez készülődött. **Lugos József** ittas volt, amikor bevitték a rendőrségre. Beismerte, hogy a merényletet ő követte el. Elmondotta, hogy **tizenegy esztendei házasság után felesége meguntta őt és elzavarta a háztól.** Pesten dolgozott egy darabig, de nem tudta feleségét elfelejteni, hazajött. Már Pesten revolvert vásárolt és elhatározta, hogyha felesége nem engedi őt vissza, végez vele. Felesége hallani sem akart róla, reá már ujjal mutogattak az emberek, — mondotta —, mert nem bírt a feleségével. Először öngyilkosságra gondolt. Aztán elhatározta, hogy szerdán este megvárja feleségét, utolól kísérletet tesz és ha nem sikerül, végez vele, azután önmagát lövi főbe. Feleségét megvárta, kérlelte, de az aszszony hallani sem akart róla. Erre azután előkapta a revolvert és rálőtt.

Lugos Józsefet letartóztatták, felesége állapota súlyos.

HARRY BAUR Szombat
grandiózus új filmje **Fekete szempár** Széchenyi

A nemzetközi autót városi vonala

Még nem döntöttek hivatalosan az utírány kijelöléséről — »A Tisza Lajos-köruti megoldás a legtermészetesebb és a legkényelmesebb«

Botrányos állapotok a Kálvária-uton,
barrikádok között bonyolítják le a temetői forgalmat

(A Délmagyarország munkatársától.) Az utóbbi időben különféle hírek terjedtek el a **transzkontinentális ut belterületi vonalának** kijelölése körül. Az illetékesek úgy döntöttek a forgalomba került hírek szerint, hogy a nemzetközi autót vonalát a **Tisza Lajos-köruton** tűzik ki függetlenül attól, hogy a forgalmat ezen az utvonalon hátráltatja a hetipiac. Gondoskodják a város a piac áthelyezéséről, mert a szakértők ezt tartják a legjobb megoldásnak, mivel az automobilizmus egyik főszabálya az, hogy az érintett városokon keresztül a **legrövidebb utvonalt** kell igénybevenni. Ha a transzkontinentális ut autósai kíváncsiak a szegedi nevezetességekre, a fogadalmi templomra, a Dóm-térre, a maguk jószántából megtehetik a szükséges kerület a városnak joga van ahhoz is, hogy **utjelző táblákkal hívja fel a látóvalókra az utasok figyelmét**, de a hivatalos irány a **Tisza Lajos-körut**.

Érdeklődtünk az ügyben a városházán és kiderült, hogy

a döntésről még senki sem tud.

Dr. Tóth Béla polgármesterhelyettes kijelentette, hogy tudomása szerint a **döntés még nem történt meg**, az a bizottság, amely foglalkozni lesz hivatott ezzel az ügygel és amelyben a városnak is lesz képviselője, **még nem ült össze**.

Elmondotta a polgármesterhelyettes, hogy véleménye szerint

a **Tisza Lajos-köruti megoldás** a legtermészetesebb és a legkényelmesebb, a legolcsóbban keresztelhető.

A körut burkolata **kifogástalan**, megfelel a követelményeknek, a **piac nem jelent olyan mértékű forgalmi akadályt**, mint azt az első pillanatokban gondolni lehetne. A nemzetközi autót utnak semmi esetre sem lesz észrevehetően tömeges forgalma, azok az autók, amelyek piacok idején keresztül futnak majd rajta, akadályta-

lanul folytathatják útjukat, mert hiszen a **kocsit szabad**, csak a gyalogjárdákat foglalják el a piaci árusok. Akadályt legfeljebb a megálló kocsik jelentenek ezen a bajon azonban könnyű segíteni, **el kell tiltani ezen az utvonalon a járműveket a megállástól.** Néhány jelzőtáblával megoldható ez a kérdés.

Hangsúlyozta a polgármesterhelyettes, hogy ez egyéni véleménye, nem a hivatalos városé, amely még nem foglalkozott a kérdéssel.

— Az autót rókusi bekapcsolásával kapcsolatban felmerült azonban egy másik kérdés — mondotta **dr. Tóth Béla** —

a rókusi vámház áthelyezésének kérdése.

Az újonnan épülő átjárók és az országot bekötésének módja miatt a rókusi vámházat az ut elkerüli, tehát **szükségesnek látszik a vámház átépítése.** Azt hiszem, hogy a vámház átépítésével kapcsolatban a vámház új épületében berendezhetnék az autószervert is és ugyanott egy kisebb áruházat létesíthetnének a szegedi specialitások számára. Az autósoknak mindad-

Széchenyi Mozi Csütörtök, péntek

AZ ÜGYVÉD DILEMMÁJA

Williám Povel, Mirna Loy 5, 7, 9

Belvárosi Mozi Ma és mindennap

Az új idény legnagyobb meglepetése

SEQUOIA

A Metró Go gwyn-gyár világfilmje!
Az élet csodálatos játéka és meglepetésekben gazdag regénye.
Vadállatok izgalmas története.

A főszerepben **JEAN PARKER** 5, 7, 9

Ha megbízható

és kilógástalan minőségű tejet és tejtermékeket akar vásárolni, úgy keresse fel a

Központi Tejcsarnok Rt.
főtejcarnokait.

dig, amíg a külföldi kocsikat fel nem mentik a köveztvám fizetésének kötelezettsége alól, a vámház előtt ugyanis meg kell állniok, ezt pedig jól ki lehetne használni a Szeged-propaganda céljaira.

A transzkontinentális ut kérdéséhez tartozik az a lehetetlen rendszer is, amely

a belterületi utburkolatok javítása

körül uralkodik. A szeged—budapesti autóforgalmat mindaddig, amíg a nemzetközi ut szegedi szakasza teljesen el nem készül az átjárókkal együtt és amíg az új utat át nem adják a használatnak, a Kálvária-uton bonyolódik le. Ugyanezen az uton lehet csak megközelíteni a belvárosi temetőket is. Az ut tehát **egyike a város legforgalmasabb vonalainak**, forgalmát a villamosjáratok is fokozzák. Itt van ráadásul az idegkliniká és szembe vele a közrendészeti kórház is. Különösen az utóbbi szintén jelentős forgalmat terel a Kálvária-utra.

Mindezek a körülmények tették úgy látszik indokolttá azt az egyelőre gazdátlan rendelkezést, amelynek alapján néhány nappal ez előtt mezielentek a kövező munkások

a Kálvária-utnak

a Kálvária-tér és a vasuti töltés közötti szakaszán **felszedték a régi burkolatot az uttest egyik oldalán, a másik oldalát pedig annyira eltorlasztották a kő- és földbarrikádokkal, hogy csak egyirányú közlekedést lehet lebonyolítani rajta többszáz méteren keresztül**, mert egymás mellett még két székér sem férne el. De még egy kocsis is csak a legnagyobb nehézségek árán vergődhet keresztül a barrikádok között és minden pillanatban a tengelytörés veszedelem fenyegeti, vagy pedig az a veszedelem, hogy a milliméternyi távolságnak elrobogó villamos elkapja vagy a lovakkat vagy az autók sárhányóját.

Ráadásul a töltés túlsó lejtőjén javítják a villamosvágányokat, ezért a villamosok csak a töltésig közlekednek, a töltéstől egy darabig a temetőbe igyekvő utasoknak gyalog kell haladniuk, míg elérik a lenn vesztegelő, átszálló villamost.

Ez a fölfordulás valósággal megbénítja a temetőbe vezető ut forgalmát.

A temetőbe igyekvő közönség rendszerint elkeskik a temetési szertartásoktól, mert az egyirányban közlekedő kocsik hosszú félórát vesztegelhetnek, amíg felszabadul előttük a félt.

Senki sem tud magyarázatot adni arra a kérdésre, hogy **miért kellett ennyire összezúfolni az utjavítási munkálatokat ezen az utszakaszon, miért nem várhaták meg vele azt az időt, amikor elkészül a nemzetközi utvonala szegedi szakasza és a forgalmat át lehet oda terelni.** A közönség bosszankodva tárgyalja, hogy **ki követte el ezt a mulasztást**, a város hatósága, a mérnöki hivatal, a rendőrség vagy az államépítészeti hivatal-e, de hogy **mulasztás történt**, amely súlyos zavarokat és károkat okoz — a tengelytörések napirenden vannak a Kálvária-uton — az tagadhatatlan.

Meghalt gróf Forgách János

Budapest, szeptember 25. Gróf Forgách János, felsőházi tag, volt osztrák-magyar nagykövet 65 éves korában meghalt. 1908-ban a Ferenc József rend nagykeresztjét kapta a királytól, két év múlva belső titkos tanácsos lett. Nemsokára megkapta a nagykövetségi címet és rangot. Tisza Istvánnak személyes barátja volt. A kormányzó 1932-ben nevezte ki felsőházi taggá.